

การประเมินหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาเทคโนโลยีและสื่อสารการศึกษา
(หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ. 2562) คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา
The Curriculum Evaluation for the Bachelor of Education Program in
Educational Technology and Communications (Revised Curriculum 2019),
Faculty of Education, Nakhon Ratchasima Rajabhat University.

กิติกร ทิพนุด¹, จิรศักดิ์ วิพัฒน์โสภากกร², ปิยนุช วงศ์กลาง³, สุวรรณ บูลา^{1*},
รัชชนันท์ พึ่งจันดุม¹, รุ่งโรจน์ พงศ์กิจวิทูร⁴, วันวิสาข์ โชรรัมย์⁴, วรฤทธิ์ กอปรสิริพัฒน์⁴
Kitigorn Tipnud¹, Jirasak Wipatsopakorn², Piyanoot Wongklang³, Suwanna Bulao^{1*},
Ratchanan Puengjandum¹, Rungrote Pongkitwitoon⁴, Wanvisa Chorum⁴, Worarit Kopsiriphat⁴

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อประเมินหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาเทคโนโลยีและสื่อสารการศึกษา (หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ. 2562) คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา โดยประยุกต์ใช้รูปแบบการประเมินชิปปี้ ด้วยการวิจัยเชิงสำรวจ (Survey research) มีการประเมิน 4 ด้าน คือ ด้านบริบท (Context) ด้านปัจจัยนำเข้า (Input) ด้านกระบวนการ (Process) และด้านผลผลิต (Product) กลุ่มเป้าหมายในการวิจัย คือ ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียกับหลักสูตร ประกอบด้วย อาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตร จำนวน 5 คน อาจารย์ผู้สอน จำนวน 18 คน นักศึกษาปัจจุบัน จำนวน 68 คน บัณฑิต จำนวน 14 คน และผู้ใช้บัณฑิต จำนวน 11 คน รวมจำนวนทั้งสิ้น 116 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แบบสอบถามผู้มีส่วนได้ส่วนเสียของหลักสูตร การวิเคราะห์ข้อมูลใช้สถิติ ค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการวิเคราะห์เนื้อหา

ผลการวิจัย พบว่า ภาพรวมหลักสูตรมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=4.35$, S.D.=0.63) สามารถจำแนกเป็นรายองค์ประกอบการประเมิน ดังนี้

1. การประเมินด้านบริบท ภาพรวมมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=4.36$, S.D.=0.65) โดยเป้าหมายของหลักสูตรมีความสอดคล้องกับความต้องการของสังคม สามารถนำไปสู่การปฏิบัติได้จริง

¹ อาจารย์, คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา

Lecturer, Faculty of Education, Nakhon Ratchasima Rajabhat University.

² ผู้ช่วยศาสตราจารย์, คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา

Assistant Professor., Faculty of Education, Nakhon Ratchasima Rajabhat University.

³ อาจารย์ ดร., คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา

Lecturer Dr., Faculty of Education, Nakhon Ratchasima Rajabhat University.

⁴ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร., คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา

Assistant Professor Dr., Faculty of Education, Nakhon Ratchasima Rajabhat University.

* Corresponding Author, email: suwanna.b@nrru.ac.th

โครงสร้างหลักสูตรมีความเหมาะสม รายวิชาในหลักสูตรมีความสอดคล้องกับเป้าหมายของหลักสูตร และเนื้อหาสาระมีความน่าสนใจและทันสมัย

2. การประเมินด้านปัจจัยนำเข้า ภาพรวมมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=4.26$, S.D.=0.70) โดยอาจารย์มีคุณวุฒิ คุณสมบัติ และความเชี่ยวชาญในเนื้อหาสาระของแต่ละรายวิชา และมีการจัดการเรียนการสอนที่เหมาะสม นักศึกษามีทัศนคติที่ดีต่อวิชาชีพครู มีความรับผิดชอบทั้งต่อตนเองและสังคม ตลอดจนมีระบบรองรับการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูที่เหมาะสม

3. การประเมินด้านกระบวนการ ภาพรวมมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=4.31$, S.D.=0.56) โดยการบริหารจัดการหลักสูตรมีความเหมาะสม มีกระบวนการจัดการเรียนการสอนที่สอดคล้องกับจุดประสงค์ของรายวิชา และใช้วิธีการที่หลากหลายในการวัดและประเมินผล

4. การประเมินด้านผลผลิต ภาพรวมมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=4.45$, S.D.=0.59) โดยบัณฑิตของหลักสูตรมีความพร้อมในด้านวุฒิภาวะ สามารถควบคุมชั้นเรียนได้ดี มีปฏิภาณไหวพริบในการแก้ไขปัญหา และมีความโดดเด่นด้านทักษะการวิเคราะห์เชิงตัวเลข การสื่อสารและการใช้เทคโนโลยี

คำสำคัญ: การประเมินหลักสูตร, เทคโนโลยีและสื่อสารการศึกษา, ชิปป์ โมเดล

Abstract

This study aimed to evaluate the curriculum of the Bachelor of Education Program in Educational Technology and Communications (Revised Curriculum 2019), Faculty of Education, Nakhon Ratchasima Rajabhat University, applying the CIPP model by survey research. This study covers four aspects: context, input, process, and product. The sample group consisted of stakeholders, such as 5 curriculum administrators, 18 lecturers, 68 current students, 14 graduates, and 11 graduate employers, for a total of 116 persons. The research tool was a stakeholder survey form. Data analysis used frequency, percentage, mean, standard deviation, and content analysis.

The study found that overall, the curriculum had a high level of suitability ($\bar{X}=4.35$, S.D.=0.63) and could be divided into aspects as follows:

1. The context evaluation showed a high level of suitability ($\bar{X}=4.36$, S.D.=0.65). The curriculum's goal is aligned with social needs. The curriculum structure is appropriate, with the subjects being suitable for the goal and the content being interesting and updated.

2. The input evaluation showed a high level of suitability ($\bar{X}=4.26$, S.D.=0.70). The teachers had sufficient qualifications and proficiency in the content of each subject, the learning management was appropriate, the students had a good attitude towards the teachers, the students had sufficient responsibility toward themselves and society, and there was a proper teacher professional experience training system.

3. The process evaluation showed a high level of suitability ($\bar{X}=4.31$, S.D.=0.56). The curriculum had appropriate management, the teaching process was consistent with the objectives, and there were diverse assessment methods.

4. The product evaluation showed a high level of suitability ($\bar{X}$ =4.45, S.D.=0.59). The graduates were ready in terms of maturity, able to control the classes, had aptitude in solving problems, and had distinguished numerical analysis, communication, and technology application skills.

Keywords: Curriculum Evaluation, Educational Technology and Communications, CIPP model

บทนำ

การพัฒนาหลักสูตรและการเรียนการสอนที่ถือเป็นสิ่งสำคัญของการจัดการศึกษา เพราะเป็นสิ่งที่กำหนดแนวทางการปฏิบัติในการจัดการเรียนการสอนให้บรรลุจุดมุ่งหมายที่กำหนดไว้ หลักสูตรที่ดีต้องมีการพัฒนาอยู่เสมอ เพื่อให้มีเนื้อหาสาระที่ดีที่สุดโดยต้องมีการปรับปรุงหรือการเปลี่ยนแปลงหลักสูตรให้ดีขึ้นเพื่อให้หลักสูตรมีความทันสมัย มีคุณภาพ มีมาตรฐาน เหมาะสมกับความต้องการของบุคคล และสภาพสังคมให้ทันกับการเปลี่ยนแปลงของสังคม เศรษฐกิจ เทคโนโลยี และการเมือง (Chantarottron & Yatiakaravong, 2022: 336) ซึ่งการพัฒนาปรับปรุงหลักสูตรให้เกิดความถูกต้องตามหลักการต้องทำให้เป็นระบบ โดยต้องมีการประเมินหลักสูตรจากผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย เพื่อตรวจสอบข้อดีและข้อจำกัดที่สามารถช่วยให้ผู้ประเมินหลักสูตรทราบถึงปัญหาและแนวทางในการปรับปรุงหลักสูตรให้มีคุณภาพ (Plangsorn et al., 2019: 10) เป็นไปตามประกาศคณะกรรมการมาตรฐานการอุดมศึกษา เรื่อง เกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับปริญญาตรี พ.ศ. 2565 ได้กำหนดให้ทุกหลักสูตรต้องมีการพัฒนาหลักสูตรให้มีความทันสมัย มีคุณภาพ และมีการประเมินเพื่อพัฒนาหลักสูตรอย่างต่อเนื่องอย่างน้อยตามรอบระยะเวลาของหลักสูตร หรือทุกรอบ 5 ปี (Announcement of the higher education standards committee on the criteria for bachelor's degree curriculum standards, B.E. 2022, 2022: 19)

คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา ได้เปิดหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาเทคโนโลยีและสื่อสารการศึกษา (หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ. 2562) เป็นหลักสูตร 4 ปี เริ่มใช้หลักสูตรเมื่อปีการศึกษา 2562 ปัจจุบันได้จัดการเรียนการสอนมาเป็นเวลา 5 ปี ครบกำหนดการปรับปรุงหลักสูตรตามประกาศที่คณะกรรมการมาตรฐานการอุดมศึกษากำหนด นอกจากนี้แล้วหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาเทคโนโลยีและสื่อสารการศึกษา จะดำเนินการปรับปรุงหลักสูตรตามแนวคิดการศึกษาที่มุ่งผลลัพธ์ (Outcome-Based Education) ให้รองรับการประเมินคุณภาพการศึกษาตามเกณฑ์คุณภาพเครือข่ายมหาวิทยาลัยอาเซียน (ASEAN University Network Quality Assurance: AUN-QA) เพื่อเปิดรับนักศึกษาในปีการศึกษา 2567 จึงต้องดำเนินการประเมินคุณภาพหลักสูตรเพื่อนำผลการประเมินไปใช้ในการปรับปรุงหลักสูตรให้ทันสมัย มีคุณภาพ และได้มาตรฐาน

แนวคิดเกี่ยวกับการประเมินหลักสูตรมีหลายรูปแบบ สามารถประยุกต์ใช้ได้ตามความต้องการนำผลการประเมินที่ได้ไปใช้ในการปรับปรุงหลักสูตร ซึ่งรูปแบบการประเมิน CIPP Model ของสตัฟเฟิลบีม เป็นเครื่องมือหนึ่งที่มีความนิยมอย่างแพร่หลาย (Suparp, 2023: 3) และมีการนำมาประยุกต์ใช้ในการประเมินหลักสูตรเพื่อตัดสินใจเลือกแนวทางที่เหมาะสมในการประเมินหลักสูตร เป็นรูปแบบการประเมินครอบคลุม 4 องค์ประกอบ ได้แก่ การประเมินบริบท (Context evaluation) การประเมินปัจจัยนำเข้า (Input evaluation) การประเมินกระบวนการ (Process evaluation) และการประเมินผลผลิต (Product

evaluation) (Stufflebeam & Coryn, 2014: 318) ถือเป็นองค์ประกอบที่สำคัญและมีความสัมพันธ์อย่างต่อเนื่องทำให้ครอบคลุมมิติการประเมิน ดังนั้น ผลจากการประเมินหลักสูตรโดยประยุกต์ใช้รูปแบบการประเมิน CIPP Model จึงมีความเป็นระบบ และให้ข้อมูลที่หลากหลายและเพียงพอที่จะช่วยให้ผู้ประเมินหลักสูตรมีข้อมูลเพื่อนำไปใช้ตัดสินใจในการพัฒนาหลักสูตร (Suparp, 2023: 3)

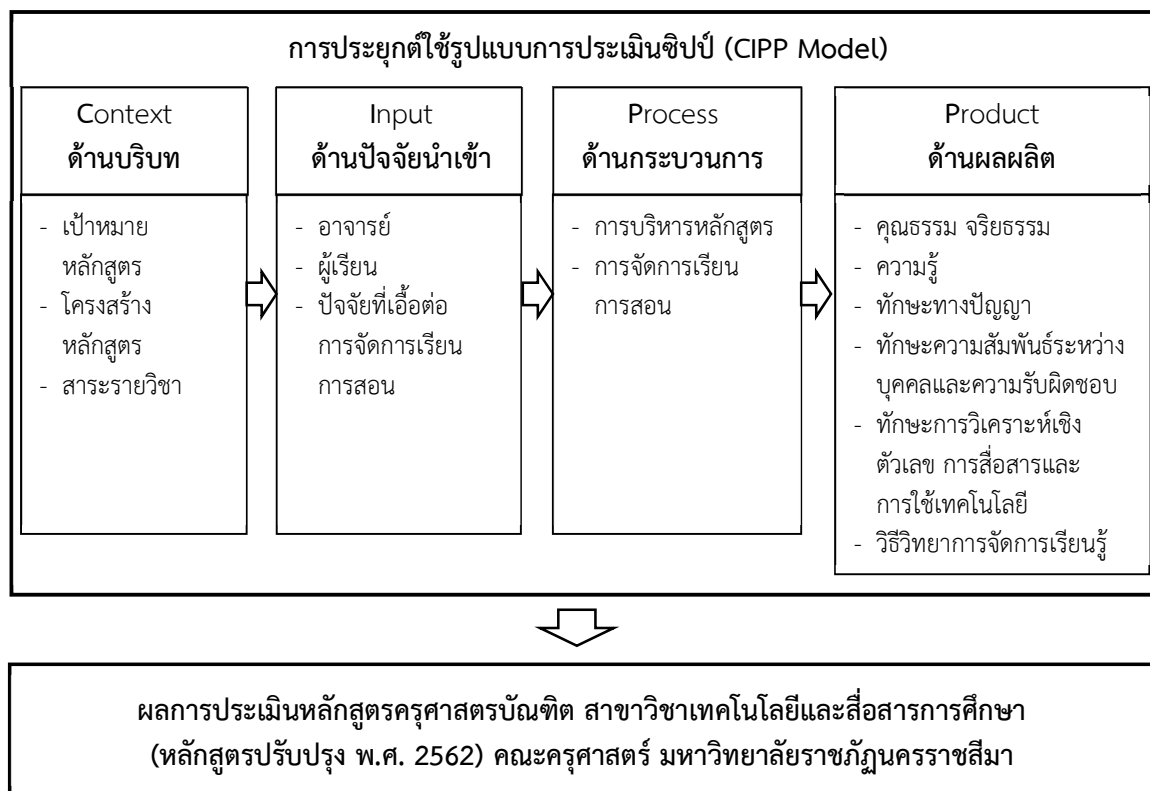
สาขาวิชาเทคโนโลยีและสื่อสารการศึกษา คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา ตระหนักถึงความสำคัญของการประเมินหลักสูตร เพราะต้องการทราบความเหมาะสมของการใช้หลักสูตรจากการบริหารหลักสูตรที่ผ่านมา การประเมินหลักสูตรโดยประยุกต์ใช้ CIPP Model จะช่วยสะท้อนผลการดำเนินงานได้เป็นอย่างดี ซึ่งจะทำให้ได้ข้อสรุปมาเป็นประโยชน์ต่อการปรับปรุงหลักสูตรให้ทันสมัย เหมาะสมต่อสภาพสังคม ทันต่อการเปลี่ยนแปลงของเทคโนโลยี และเพื่อให้บัณฑิตมีคุณลักษณะที่พึงประสงค์ตรงกับความต้องการของตลาดแรงงาน เป็นกำลังสำคัญในการพัฒนาสังคมและประเทศชาติต่อไป

วัตถุประสงค์

เพื่อประเมินหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาเทคโนโลยีและสื่อสารการศึกษา (หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ. 2562) คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา โดยประยุกต์ใช้รูปแบบการประเมินซีบีพี

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ได้ประยุกต์ใช้รูปแบบประเมินซีบีพี (CIPP Model) โดยมีกรอบแนวคิดการวิจัย ดังภาพที่ 1

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดการวิจัย

ที่มา: คณะผู้วิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการประเมินหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาเทคโนโลยีและสื่อสารการศึกษา (หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ.2562) คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา ได้มีการออกแบบกระบวนการวิจัยโดยใช้วิธีการวิจัยเชิงสำรวจ (Survey research) ในการศึกษาความสอดคล้องเหมาะสมและคุณภาพของหลักสูตร มีวิธีดำเนินการวิจัยดังรายละเอียดต่อไปนี้

1. กลุ่มเป้าหมาย

กลุ่มเป้าหมายในการวิจัยครั้งนี้ เป็นผู้มีส่วนได้ส่วนเสียจากหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาเทคโนโลยีและสื่อสารการศึกษา แบ่งเป็น 5 กลุ่ม ได้แก่ กลุ่มที่ 1 อาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตร จำนวน 5 คน กลุ่มที่ 2 อาจารย์ผู้สอน จำนวน 18 คน กลุ่มที่ 3 นักศึกษา ซึ่งเป็นนักศึกษาปัจจุบันที่กำลังศึกษาอยู่ในปีการศึกษา 2566 จำนวน 68 คน กลุ่มที่ 4 บัณฑิต จำนวน 14 คน และกลุ่มที่ 5 ผู้ใช้บัณฑิต จำนวน 11 คน รวมทั้งสิ้น 116 คน

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถาม (Questionnaire) เพื่อศึกษาความสอดคล้อง เหมาะสม และคุณภาพของหลักสูตร มีลักษณะเป็นคำถามแบบประมาณค่า (Rating scale) 5 ระดับ ตามแนวทางของ Likert scale ร่วมกับคำถามปลายเปิด (Open-ended questions) หาคุณภาพโดยให้ผู้เชี่ยวชาญ 3 คน ตรวจสอบความตรงตามเนื้อหา (Content Validity) โดยการหาค่า IOC (Index of Item Objective Congruence) พบค่าดัชนีความสอดคล้องเท่ากับ 0.67-1.00 โดยมีแบบสอบถาม 4 ชุด ดังนี้

2.1 แบบสอบถามสำหรับอาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรและอาจารย์ผู้สอน แบ่งคำถามออกเป็น 3 ส่วน คือ ส่วนที่ 1 สถานภาพทั่วไปของผู้ให้ข้อมูล ส่วนที่ 2 ความคิดเห็นที่มีต่อหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาเทคโนโลยีและสื่อสารการศึกษา (หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ. 2562) ประกอบด้วย (1) ด้านบริบท ได้แก่ เป้าหมายของหลักสูตร โครงสร้างหลักสูตร และสาระรายวิชา (ความสอดคล้องของรายวิชากับเป้าหมายของหลักสูตร ความน่าสนใจและทันสมัยของเนื้อหาสาระในรายวิชา ความเหมาะสมด้านการจัดการเรียนสอน ความเหมาะสมด้านการวัดและประเมินผล) (2) ด้านปัจจัยนำเข้า ได้แก่ อาจารย์ นักศึกษา และปัจจัยที่เอื้อต่อการจัดการเรียนการสอน (3) ด้านกระบวนการ ได้แก่ การบริหารและการบริการหลักสูตร และการจัดการเรียนการสอน (4) ด้านผลผลิต ได้แก่ ด้านคุณธรรม จริยธรรม ด้านความรู้ ด้านทักษะทางปัญญา ด้านทักษะความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบ ด้านทักษะการวิเคราะห์เชิงตัวเลข การสื่อสาร การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ และด้านวิถีวิทยาการจัดการเรียนรู้ และส่วนที่ 3 คำถามปลายเปิด (Open-ended questions) เกี่ยวกับข้อเสนอแนะหรือความคิดเห็นเพื่อการปรับปรุงหลักสูตร

2.2 แบบสอบถามสำหรับนักศึกษา แบ่งคำถามออกเป็น 3 ส่วน คือ ส่วนที่ 1 สถานภาพทั่วไปของผู้ให้ข้อมูล ส่วนที่ 2 ความคิดเห็นที่มีต่อหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาเทคโนโลยีและสื่อสารการศึกษา (หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ. 2562) ประกอบด้วย (1) ด้านบริบท ได้แก่ เป้าหมายของหลักสูตร โครงสร้างหลักสูตร และสาระรายวิชา (ความสอดคล้องของรายวิชากับเป้าหมายของหลักสูตร ความน่าสนใจและทันสมัยของเนื้อหาสาระในรายวิชา ความเหมาะสมด้านการจัดการเรียนสอน ความเหมาะสมด้านการวัดและประเมินผล) (2) ด้านปัจจัยนำเข้า ได้แก่ อาจารย์ และปัจจัยที่เอื้อต่อการจัดการเรียนการสอน (3) ด้านกระบวนการ ได้แก่ การจัดการเรียนการสอน และส่วนที่ 3 คำถามปลายเปิด (Open-ended questions) เกี่ยวกับข้อเสนอแนะหรือความคิดเห็นเพื่อการปรับปรุงหลักสูตร

2.3 แบบสอบถามสำหรับบัณฑิต แบ่งคำถามออกเป็น 3 ส่วน คือ ส่วนที่ 1 สถานภาพทั่วไปของผู้ให้ข้อมูล ส่วนที่ 2 ความคิดเห็นที่มีต่อหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาเทคโนโลยีและสื่อสารการศึกษา (หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ. 2562) ประกอบด้วย (1) ด้านปัจจัยนำเข้า ได้แก่ อาจารย์ และปัจจัยที่เอื้อต่อการจัดการเรียนการสอน (2) ด้านกระบวนการ ได้แก่ การจัดการเรียนการสอน และ ส่วนที่ 3 คำถามปลายเปิด (Open-ended questions) เกี่ยวกับข้อเสนอแนะหรือความคิดเห็นเพื่อการปรับปรุงหลักสูตร

2.4 แบบสอบถามสำหรับผู้ใช้นักบัณฑิต แบ่งคำถามออกเป็น 3 ส่วน คือ ส่วนที่ 1 สถานภาพทั่วไปของผู้ให้ข้อมูล ส่วนที่ 2 ความคิดเห็นที่มีต่อหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาเทคโนโลยีและสื่อสารการศึกษา (หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ. 2562) ด้านผลผลิต ได้แก่ ด้านคุณธรรม จริยธรรม ด้านความรู้ ด้านทักษะทางปัญญา ด้านทักษะความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบ ด้านทักษะการวิเคราะห์เชิงตัวเลข การสื่อสาร การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ และด้านวิิทยาการจัดการเรียนรู้ และส่วนที่ 3 คำถามปลายเปิด (Open-ended questions) เกี่ยวกับข้อเสนอแนะหรือความคิดเห็นเพื่อการปรับปรุงหลักสูตร

3. การเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูลดำเนินการตามขั้นตอนต่อไปนี้

3.1 ประชาสัมพันธ์การตอบแบบสอบถามให้กับกลุ่มอาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตร อาจารย์ผู้สอน นักศึกษา และบัณฑิต ผ่านช่องทางที่หลายได้แก่ เพจสาขาวิชา ไลน์แอปพลิเคชัน และกลุ่มแชทเฟซบุ๊ก โดยให้ตอบแบบสอบถามผ่าน Google Forms

3.2 จัดทำหนังสือราชการขอความอนุเคราะห์ตอบแบบสอบถาม เพื่อให้ผู้ใช้นักบัณฑิตตอบแบบสอบถามความคิดเห็นที่มีต่อคุณภาพบัณฑิต โดยสามารถตอบผ่านเอกสารแล้วส่งกลับมายังสาขาวิชา สแกนส่งมาทางอีเมล หรือตอบแบบสอบถามผ่าน Google Forms โดยขอความร่วมมือให้นักบัณฑิต นำส่งเอกสารไปยังผู้อำนวยการโรงเรียน ผู้บริหาร หรือหัวหน้างาน ให้เป็นผู้ประเมิน

3.3 นำผลที่ได้มาวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์และการวิเคราะห์เนื้อหา

4. การวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณ วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติ ค่าความถี่ (Frequency) ค่าร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (Mean) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard deviation) ส่วนการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพใช้การวิเคราะห์เนื้อหา (Content analysis) โดยมีการแปลความหมายระดับความคิดเห็นต่อความเหมาะสมของหลักสูตรโดยเทียบกับเกณฑ์การประเมิน (Srisa-at, 2017: 121) ดังนี้

4.51 - 5.00	หมายถึง	หลักสูตรมีความเหมาะสมในระดับมากที่สุด
3.51 - 4.50	หมายถึง	หลักสูตรมีความเหมาะสมในระดับมาก
2.51 - 3.50	หมายถึง	หลักสูตรมีความเหมาะสมในระดับปานกลาง
1.51 - 2.50	หมายถึง	หลักสูตรมีความเหมาะสมในระดับน้อย
1.00 - 1.50	หมายถึง	หลักสูตรมีความเหมาะสมในระดับน้อยที่สุด

ผลการวิจัย

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติของการประเมินหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาเทคโนโลยีและสื่อสารการศึกษา (หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ. 2562) คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา มีรายละเอียดดังนี้

1. ข้อมูลทั่วไปของผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย

ผลการวิเคราะห์กลุ่มผู้มีส่วนได้ส่วนเสียที่เกิดจากการใช้หลักสูตร มีผู้ตอบแบบสอบถามดังนี้

ตารางที่ 1 จำนวนและร้อยละผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย จำแนกตามกลุ่มผู้ให้ข้อมูล

กลุ่มผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย	จำนวน (คน)	ร้อยละ
อาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตร	5	4.31
อาจารย์ผู้สอน	18	15.52
นักศึกษา	68	58.62
บัณฑิต	14	12.07
ผู้ใช้บัณฑิต	11	9.48
รวม	116	100.00

จากตารางที่ 1 พบว่า มีผู้ให้ข้อมูลจำนวน 116 คน จำแนกเป็น อาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตร จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 4.31 อาจารย์ผู้สอน 18 คน คิดเป็นร้อยละ 15.52 นักศึกษา จำนวน 68 คน คิดเป็นร้อยละ 58.62 บัณฑิต จำนวน 14 คน คิดเป็นร้อยละ 12.07 และผู้ใช้บัณฑิต จำนวน 11 คน คิดเป็นร้อยละ 9.48

2. ผลการประเมินหลักสูตร

ผลการประเมินหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาเทคโนโลยีและสื่อสารการศึกษา (หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ. 2562) คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา มีรายละเอียดดังนี้

2.1 ผลการประเมินหลักสูตรในภาพรวม

ผลการประเมินหลักสูตรในภาพรวม จำแนกตามด้านที่ประเมิน คือ ด้านบริบท ด้านปัจจัยนำเข้า ด้านกระบวนการ ด้านผลผลิต สรุปผลได้ดังนี้

ตารางที่ 2 สรุปผลการประเมินหลักสูตรในภาพรวม

ด้านที่ประเมิน	$\bar{x}$	S.D.	ระดับความเหมาะสม
ด้านบริบท (Context)	4.36	0.65	มาก
ด้านปัจจัยนำเข้า (Input)	4.26	0.70	มาก
ด้านกระบวนการ (Process)	4.31	0.56	มาก
ด้านผลผลิต (Product)	4.45	0.59	มาก
ภาพรวม	4.35	0.63	มาก

จากตารางที่ 2 การประเมินหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาเทคโนโลยีและสื่อสารการศึกษา (หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ. 2562) คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา ในภาพรวมพบว่า ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียทั้ง 5 กลุ่ม คือ อาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตร อาจารย์ผู้สอน นักศึกษา บัณฑิต และผู้ใช้บัณฑิต มีความคิดเห็นต่อหลักสูตรว่ามีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x}=4.35$, S.D.=0.63) เมื่อพิจารณารายด้าน

พบว่า ด้านที่มีความค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ ด้านผลผลิต ภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=4.45$, S.D.=0.59) รองลงมาคือ ด้านบริบท ภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=4.36$, S.D.=0.65) ด้านกระบวนการ ภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=4.31$, S.D.=0.56) และด้านปัจจัยนำเข้า ภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=4.26$, S.D.=0.70) ตามลำดับ

2.2 ผลการประเมินหลักสูตรด้านบริบท

การประเมินหลักสูตรด้านบริบท มีการประเมิน 3 ด้าน คือ ด้านเป้าหมายหลักสูตร ด้านโครงสร้างหลักสูตร และด้านสาระรายวิชา และจำแนกตามกลุ่มผู้ประเมิน คือ อาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตร อาจารย์ผู้สอน และนักศึกษา สรุปผลได้ดังตารางที่ 3

ตารางที่ 3 สรุปผลการประเมินหลักสูตรด้านบริบท

ด้านที่ประเมิน	อาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตร (N=5)			อาจารย์ผู้สอน (N=18)			นักศึกษา (N=68)			ภาพรวม		
	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ
เป้าหมายหลักสูตร	4.36	0.51	มาก	4.47	0.74	มาก	4.31	0.58	มาก	4.38	0.61	มาก
โครงสร้างหลักสูตร	4.34	0.63	มาก	4.31	0.98	มาก	4.28	0.64	มาก	4.31	0.75	มาก
สาระรายวิชา	4.29	0.55	มาก	4.44	0.56	มาก	4.46	0.69	มาก	4.40	0.60	มาก
ภาพรวม	4.33	0.56	มาก	4.41	0.76	มาก	4.35	0.64	มาก	4.36	0.65	มาก

จากตารางที่ 3 การประเมินหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาเทคโนโลยีและสื่อสารการศึกษา (หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ. 2562) คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา ด้านบริบท พบว่า อาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตร อาจารย์ผู้สอน และนักศึกษา มีความคิดเห็นว่ามีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=4.36$, S.D.=0.65) โดยด้านที่มีความเหมาะสมสูงสุดคือ ด้านสาระรายวิชา มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=4.40$, S.D.=0.60) รองลงมาคือ ด้านเป้าหมายหลักสูตร มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=4.38$, S.D.=0.61) และด้านโครงสร้างหลักสูตร มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=4.31$, S.D.=0.75) ตามลำดับ

อาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตร อาจารย์ผู้สอน และนักศึกษา มีความคิดเห็นสอดคล้องกัน คือ มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากทุกด้าน เมื่อพิจารณาจำแนกตามกลุ่มเป้าหมาย พบว่า อาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตร มีความเห็นว่าด้านที่มีความเหมาะสมสูงสุดคือ ด้านเป้าหมายหลักสูตร รองลงมาคือ ด้านโครงสร้างหลักสูตร และด้านสาระรายวิชา ตามลำดับ ส่วนอาจารย์สอน มีความเห็นว่าด้านที่มีความเหมาะสมสูงสุดคือ ด้านเป้าหมายหลักสูตร รองลงมาคือ ด้านสาระรายวิชา และด้านโครงสร้างหลักสูตร ตามลำดับ ส่วนนักศึกษา มีความเห็นว่าด้านที่มีความเหมาะสมสูงสุดคือ ด้านสาระรายวิชา รองลงมาคือ ด้านเป้าหมายหลักสูตร และด้านโครงสร้างหลักสูตร ตามลำดับ

2.3 ด้านปัจจัยนำเข้า

การประเมินหลักสูตรด้านปัจจัยนำเข้า มีการประเมิน 3 ด้าน คือ ด้านอาจารย์ ด้านผู้เรียน และด้านปัจจัยที่เอื้อต่อการจัดการเรียนการสอน และจำแนกตามกลุ่มผู้ประเมิน คือ อาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตร อาจารย์ผู้สอน นักศึกษา และบัณฑิต สรุปผลได้ดังตารางที่ 4

ตารางที่ 4 สรุปผลการประเมินหลักสูตรด้านปัจจัยนำเข้า

ด้านที่ประเมิน	อาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตร (N=5)			อาจารย์ผู้สอน (N=18)			นักศึกษา (N=68)			บัณฑิต (N=14)			ภาพรวม		
	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ
อาจารย์	4.40	0.54	มาก	4.50	0.70	มาก	4.47	0.72	มาก	4.59	0.54	มากที่สุด	4.49	0.63	มาก
ผู้เรียน	3.68	0.38	มาก	4.23	0.83	มาก	-	-	-	-	-	-	3.96	0.61	มาก
ปัจจัยที่เอื้อต่อการจัดการเรียนการสอน	3.64	0.42	มาก	4.07	1.11	มาก	4.28	0.87	มาก	4.33	0.75	มาก	4.08	0.79	มาก
ภาพรวม	3.91	0.45	มาก	4.27	0.88	มาก	4.38	0.80	มาก	4.46	0.65	มาก	4.26	0.70	มาก

จากตารางที่ 4 การประเมินหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาเทคโนโลยีและสื่อสารการศึกษา (หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ. 2562) คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา ด้านปัจจัยนำเข้า พบว่า อาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตร อาจารย์ผู้สอน นักศึกษา และบัณฑิต มีความคิดเห็นว่ามีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=4.26$, S.D.=0.70) โดยด้านที่มีความเหมาะสมสูงสุดคือ ด้านอาจารย์ มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=4.49$, S.D.=0.63) รองลงมาคือ ด้านปัจจัยที่เอื้อต่อการจัดการเรียนการสอน มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=4.08$, S.D.=0.79) และด้านผู้เรียน มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=3.96$, S.D.=0.61) ตามลำดับ

เมื่อพิจารณาจำแนกตามกลุ่มเป้าหมาย พบว่า อาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตร และอาจารย์ผู้สอน มีความเห็นสอดคล้องกัน คือ ด้านที่มีความเหมาะสมสูงสุดคือ ด้านอาจารย์ รองลงมาคือ ด้านผู้เรียน และด้านปัจจัยที่เอื้อต่อการจัดการเรียนการสอน ตามลำดับ ส่วนนักศึกษา และบัณฑิต มีความเห็นสอดคล้องกัน คือ ด้านที่มีความเหมาะสมสูงสุดคือ ด้านอาจารย์ รองลงมาคือ ด้านปัจจัยที่เอื้อต่อการจัดการเรียนการสอน

2.4 ด้านกระบวนการ

การประเมินหลักสูตรด้านกระบวนการ มีการประเมิน 2 ด้าน คือ ด้านการบริหารหลักสูตร และด้านการจัดการเรียนการสอน และจำแนกตามกลุ่มผู้ประเมิน คือ อาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตร อาจารย์ผู้สอน นักศึกษา และบัณฑิต สรุปผลได้ดังตารางที่ 5

ตารางที่ 5 สรุปผลการประเมินหลักสูตรด้านกระบวนการ

ด้านที่ประเมิน	อาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตร (N=5)			อาจารย์ผู้สอน (N=18)			นักศึกษา (N=68)			บัณฑิต (N=14)			ภาพรวม		
	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ
การบริหารหลักสูตร	4.09	0.33	มาก	4.37	0.78	มาก	-	-	-	-	-	-	4.23	0.56	มาก
การจัดการเรียนการสอน	4.06	0.16	มาก	4.37	0.83	มาก	4.55	0.66	มากที่สุด	4.54	0.60	มากที่สุด	4.38	0.56	มาก
ภาพรวม	4.08	0.25	มาก	4.37	0.81	มาก	4.55	0.66	มากที่สุด	4.54	0.60	มากที่สุด	4.31	0.56	มาก

จากตารางที่ 5 การประเมินหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาเทคโนโลยีและสื่อสารการศึกษา (หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ. 2562) คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา ด้านกระบวนการ พบว่า อาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตร อาจารย์ผู้สอน นักศึกษา และบัณฑิต มีความคิดเห็นว่ามีเหมาะสมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=4.31$, S.D.=0.56) โดยด้านที่มีความเหมาะสมสูงสุดคือ ด้านการจัดการเรียนการสอน มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=4.38$, S.D.=0.56) รองลงมาคือ การบริหารหลักสูตร มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=4.23$, S.D.=0.56)

เมื่อพิจารณาจำแนกตามกลุ่มเป้าหมาย พบว่า อาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตร มีความเห็นว่าด้านที่มีความเหมาะสมสูงสุดคือ ด้านการบริหารหลักสูตร รองลงมาคือ ด้านการจัดการเรียนการสอน อาจารย์ผู้สอน มีความเห็นต่อหลักสูตรด้านการบริหารหลักสูตร และการจัดการเรียนการสอน เท่ากันทั้ง 2 ด้าน ส่วนนักศึกษา และบัณฑิต มีความเห็นสอดคล้องกัน คือ ความเห็นต่อหลักสูตรด้านการจัดการเรียนการสอน อยู่ในระดับมากที่สุด

2.5 ด้านผลผลิต

การประเมินหลักสูตรด้านผลผลิต เป็นการประเมินคุณภาพของบัณฑิต จำแนกตามกลุ่มผู้ประเมิน คือ อาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตร อาจารย์ผู้สอน และผู้ใช้บัณฑิต สรุปผลได้ดังตารางที่ 6

ตารางที่ 6 สรุปผลการประเมินหลักสูตรด้านผลผลิต

ด้านที่ประเมิน	อาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตร (N=5)			อาจารย์ผู้สอน (N=18)			ผู้ใช้บัณฑิต (N=11)			ภาพรวม		
	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ
คุณธรรม จริยธรรม	4.32	0.49	มาก	4.29	0.68	มาก	4.65	0.52	มากที่สุด	4.42	0.56	มาก
ความรู้	4.50	0.53	มาก	4.28	0.61	มาก	4.56	0.57	มากที่สุด	4.45	0.57	มาก
ทักษะทางปัญญา	4.47	0.55	มาก	4.33	0.65	มาก	4.61	0.58	มากที่สุด	4.47	0.59	มาก
ทักษะความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบ	4.40	0.49	มาก	4.24	0.67	มาก	4.58	0.57	มากที่สุด	4.41	0.58	มาก
ทักษะการวิเคราะห์เชิงตัวเลข การสื่อสารและการใช้เทคโนโลยี	4.53	0.53	มากที่สุด	4.31	0.67	มาก	4.59	0.59	มากที่สุด	4.48	0.60	มาก
วิธีวิทยาการจัดการเรียนรู้	4.47	0.55	มาก	4.30	0.71	มาก	4.62	0.64	มากที่สุด	4.46	0.63	มาก
ภาพรวม	4.45	0.52	มาก	4.29	0.67	มาก	4.60	0.58	มากที่สุด	4.45	0.59	มาก

จากตารางที่ 6 การประเมินหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาเทคโนโลยีและสื่อสารการศึกษา (หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ. 2562) คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา ด้านผลผลิต พบว่า อาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตร อาจารย์ผู้สอน และผู้ใช้บัณฑิต มีความคิดเห็นว่ามีเหมาะสมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=4.45$, S.D.=0.59) โดยด้านที่มีความเหมาะสมสูงสุดคือ ด้านทักษะการวิเคราะห์เชิงตัวเลข การสื่อสารและการใช้เทคโนโลยี มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=4.48$, S.D.=0.60) รองลงมาคือ

การทักษะทางปัญญา มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=4.47$, S.D.=0.59) และด้านที่น้อยที่สุด คือ ทักษะความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบ มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=4.41$, S.D.=0.58)

เมื่อพิจารณาจำแนกตามกลุ่มเป้าหมาย พบว่า อาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตร และอาจารย์ผู้สอน มีความเห็นต่อหลักสูตรด้านผลผลิตสอดคล้องกัน คือ อยู่ในระดับมากทุกด้าน แตกต่างกันเพียงรายการย่อย โดยอาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรมีความเห็นว่า ด้านที่มีความเหมาะสมสูงสุด คือ ด้านทักษะการวิเคราะห์เชิงตัวเลข การสื่อสารและการใช้เทคโนโลยี รองลงมา คือ ด้านความรู้ ส่วนอาจารย์ผู้สอน มีความเห็นว่าด้านที่มีความเหมาะสมสูงสุด คือ ด้านทักษะทางปัญญา รองลงมา คือ ด้านทักษะการวิเคราะห์เชิงตัวเลข การสื่อสารและการใช้เทคโนโลยี ในขณะที่ผู้ใช้บัณฑิต มีความเห็นต่อหลักสูตรด้านผลผลิต อยู่ในระดับมากที่สุดทุกด้าน โดยด้านที่มีความเหมาะสมสูงสุด คือ ด้านคุณธรรม จริยธรรม รองลงมา คือ ด้านวิวิธนาการจัดการเรียนรู้

สรุปและอภิปรายผล

จากผลการประเมินหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาเทคโนโลยีและสื่อสารการศึกษา (หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ. 2562) มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา สามารถสรุปและอภิปรายผลการวิจัยได้ดังนี้

1. ด้านบริบท อาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตร อาจารย์ผู้สอน และนักศึกษา มีความคิดเห็นต่อหลักสูตรด้านบริบท ว่ามีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=4.36$, S.D.=0.65) มีการประเมิน 3 ด้าน คือ ด้านเป้าหมายหลักสูตร ด้านโครงสร้างหลักสูตร และด้านสาระรายวิชา

1.1 ด้านเป้าหมายหลักสูตร มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=4.38$, S.D.=0.61) กลุ่มเป้าหมายมีความเห็นว่า เป้าหมายของหลักสูตรมีความสอดคล้องกับความต้องการของสังคม สอดคล้องกับคุณลักษณะของวิชาชีพครู และสามารถนำไปสู่การปฏิบัติได้จริง ทั้งนี้เพราะหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาเทคโนโลยีและสื่อสารการศึกษา (หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ. 2562) คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา มีการกระบวนการพัฒนา ปรับปรุงหลักสูตร และบริหารหลักสูตรตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ มีการออกแบบหลักสูตรจากข้อมูลความต้องการของผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย มีอาจารย์ที่มีความรู้และประสบการณ์ในการพัฒนาหลักสูตร ตลอดจนมีผู้ทรงคุณวุฒิ และผู้ใช้บัณฑิต ร่วมพิจารณาหลักสูตร และให้ข้อเสนอแนะในการปรับปรุงแก้ไขให้หลักสูตรมีคุณภาพ สอดคล้องกับ Soraphum et al. (2023) ที่ได้ประเมินหลักสูตรศึกษาศาสตรบัณฑิต สาขาเทคโนโลยีการศึกษาและคอมพิวเตอร์ (หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ.2562) มหาวิทยาลัยวงษ์ชวลิตกุล พบว่า ด้านบริบท ภาพรวมมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=3.70$, S.D.=0.49) เนื่องจากหลักสูตรได้มีการกำหนดวัตถุประสงค์ แผนการจัดการศึกษา ความทันสมัยของหลักสูตร และเนื้อหาวิชาที่มีความสอดคล้องกับปณิธานของหลักสูตรศึกษาศาสตรบัณฑิต สาขาเทคโนโลยีการศึกษาและคอมพิวเตอร์ และตอบสนองความต้องการของผู้เรียน มีความสัมพันธ์กับปณิธานวิสัยทัศน์ของมหาวิทยาลัย การสอนมุ่งเน้นการผลิตบัณฑิตที่มีคุณภาพ มาตรฐานวิชาชีพครู มุ่งผลิตบัณฑิตให้มีความรู้และทักษะการปฏิบัติด้านเทคโนโลยีและคอมพิวเตอร์

1.2 ด้านโครงสร้างหลักสูตร มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=4.31$, S.D.=0.75) กลุ่มเป้าหมายมีความเห็นว่า โครงสร้างหลักสูตรมีความเหมาะสม เป็นไปตามมาตรฐานคุณวุฒิระดับปริญญาตรี สาขาครุศาสตร์และสาขาศึกษาศาสตร์ (หลักสูตร 4 ปี) พ.ศ.2562 ทั้งหน่วยกิตรวมตลอดหลักสูตร จำนวน 140 หน่วยกิต และรายวิชาในแต่ละหมวดวิชา ทั้งหมวดวิชาเฉพาะ หมวดวิชาศึกษาทั่วไป และหมวดวิชาเลือกเสรี สอดคล้องกับ Plangsom et al. (2019) ที่ได้ศึกษาความคิดเห็นของอาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตร อาจารย์ และนักศึกษาที่มีต่อหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาเทคโนโลยีการศึกษาและการสอน

คอมพิวเตอร์ (หลักสูตรปรับปรุงปี พ.ศ. 2559) คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏราชนครินทร์ พบว่า แผนการศึกษามีความต่อเนื่องเชื่อมโยง จากง่ายไปหายากตามชั้นปีและจำนวนหน่วยกิตรวมที่นักศึกษาต้องเรียนในแต่ละภาคการศึกษามีความเหมาะสม แผนการศึกษามีความต่อเนื่องเชื่อมโยงจากพื้นฐานไปสู่วิชาชีพตามชั้นปี

1.3 ด้านสาระรายวิชา มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=4.40$, $S.D.=0.60$) กลุ่มเป้าหมายมีความเห็นว่า รายวิชาในหลักสูตรมีความสอดคล้องกับเป้าหมายของหลักสูตร เนื้อหาสาระมีความน่าสนใจและทันสมัย และเป็นประโยชน์ต่อการประกอบวิชาชีพครู และมีข้อเสนอแนะเพิ่มเติมคือ ควรปรับปรุงคำอธิบายรายวิชาให้ทันสมัยตามเทคโนโลยีที่เปลี่ยนแปลงไป และควรมีการจัดการเรียนการสอนหรือเตรียมความพร้อมด้านเนื้อหาและโปรแกรมคอมพิวเตอร์ให้สอดคล้องกับสิ่งที่นักศึกษาจะได้ไปสอนในสถานศึกษาเพื่อให้สามารถจัดการเรียนการสอนได้ทันที สอดคล้องกับ Vimolsilp & Photipussa (2023) ที่ได้ประเมินหลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาเทคโนโลยีและสื่อสารการศึกษา (หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ. 2560) คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง พบว่า ด้านบริบท โดยภาพรวมมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=4.47$, $S.D.=0.55$) และมีข้อเสนอแนะเพิ่มเติมสำหรับรายวิชาเฉพาะว่า ควรปรับให้ทันยุคทันสมัย โดยเฉพาะเทคโนโลยีใหม่ ๆ เช่น สื่อใหม่หรือสื่อออนไลน์ สื่อความเป็นจริงเสมือน ความเป็นจริงเสริม ปัญญาประดิษฐ์ อาจมีรายวิชาใหม่ ๆ ที่สอดคล้อง กับขอบข่ายงานทางเทคโนโลยีการศึกษาที่ขยายตัวตามเทคโนโลยีที่ก้าวหน้าขึ้น

2. ด้านปัจจัยนำเข้า อาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตร อาจารย์ผู้สอน นักศึกษา และบัณฑิต มีความคิดเห็นว่ามีเหมาะสมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=4.26$, $S.D.=0.70$) มีการประเมิน 3 ด้าน คือ ด้านอาจารย์ด้านผู้เรียน และด้านปัจจัยที่เอื้อต่อการจัดการเรียนการสอน

2.1 ด้านอาจารย์ มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=4.49$, $S.D.=0.63$) กลุ่มเป้าหมายมีความเห็นว่า จำนวน คุณวุฒิ และคุณสมบัติของอาจารย์ เป็นไปตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษา แห่งชาติ และประกาศกระทรวงศึกษาธิการ เรื่อง เกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับปริญญาตรี พ.ศ. 2558 โดย นักศึกษามีความเห็นเพิ่มเติมว่า อาจารย์มีความรู้และประสบการณ์ในวิชาที่สอนทั้งภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติ มีความเชี่ยวชาญในเนื้อหาสาระของแต่ละรายวิชา มีจิตวิญญาณความเป็นครู มีการจัดการเรียนการสอนที่เหมาะสม และได้ฝึกปฏิบัติการในสถานการณ์จริง ทำให้นักศึกษามีประสบการณ์หลากหลายก่อนออกฝึก ประสบการณ์วิชาชีพครู และอาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรมีข้อเสนอแนะเพิ่มเติมคือ มหาวิทยาลัยควรจัดสรร งบค่าจ้างให้เพียงพอต่อการสอนในรายวิชาของสาขา สอดคล้องกับ Sithsungnoen et al. (2023) ที่ได้ประเมินหลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน (หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ. 2561) คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร พบว่า ปัจจัยนำเข้าของหลักสูตร โดยรวมมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก ($M=4.50$, $S.D.=0.70$) ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า คุณสมบัติของอาจารย์สอนเป็นไปตามกรอบมาตรฐาน คุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2558 ที่กำหนด และต้องมีการเตรียมความพร้อมและพัฒนา คุณสมบัติของอาจารย์ผู้สอนอย่างต่อเนื่อง

2.2 ด้านผู้เรียน มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=3.96$, $S.D.=0.61$) กลุ่มเป้าหมายมีความเห็นว่า นักศึกษามีทัศนคติที่ดีต่อวิชาชีพครู และมีความรับผิดชอบทั้งต่อตนเองและสังคม แต่อย่างไรก็ตาม อาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรยังมีความเห็นว่า นักศึกษาหลายคนมีความรู้พื้นฐานแรกเข้าแตกต่างกัน หลักสูตรควรจัดอบรมเพิ่มเติมเพื่อปรับความรู้พื้นฐานและเตรียมความพร้อมในการศึกษาเล่าเรียน สอดคล้องกับ Soraphum et al. (2023) ที่ได้ประเมินหลักสูตรศึกษาศาสตรบัณฑิต สาขาเทคโนโลยีการศึกษาและ

คอมพิวเตอร์ (หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ.2562) มหาวิทยาลัยวงษ์ชวลิตกุล พบว่า ด้านปัจจัยนำเข้า ภาพรวมมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=4.50$, $S.D.=0.54$) โดยนักศึกษามีพื้นฐานความรู้ด้านเทคโนโลยีการศึกษา และคอมพิวเตอร์แตกต่างกัน อาจารย์ผู้สอนจึงควรปรับความรู้พื้นฐานเป็นระยะเวลานาน ส่งผลกระทบต่อการใช้ภาษาและศัพท์ทางเทคนิค

2.3 ด้านปัจจัยที่เอื้อต่อการจัดการเรียนการสอน มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=4.08$, $S.D.=0.79$) กลุ่มเป้าหมายมีความเห็นว่า คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา มีระบบรองรับการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูที่เหมาะสม มีความเพียงพอและทันสมัยของตำราภาษาไทยและภาษาอังกฤษที่ใช้การเรียนการสอนในหลักสูตร แต่อย่างไรก็ตาม เนื่องจากปัจจุบันมีการย้ายอาคารคณะครุศาสตร์ พื้นที่เดิมอยู่ระหว่างการก่อสร้างอาคารใหม่ จึงพบปัญหาด้านความพร้อมและความเพียงพอของห้องเรียน ห้องปฏิบัติการทางเทคโนโลยีการศึกษา และเครือข่ายอินเทอร์เน็ต โดยนักศึกษามีข้อเสนอแนะเพิ่มเติม คือ ควรปรับปรุงเรื่องห้องปฏิบัติการทางเทคโนโลยีการศึกษา ทั้งห้องบันทึกเสียง ห้องถ่ายภาพ ห้องสตูดิโอ และห้องสำหรับทำกิจกรรมของนักศึกษาในสาขา เพื่อให้นักศึกษาได้มีพื้นที่ในการฝึกปฏิบัติการอย่างจริงจัง และจัดหาวัสดุและอุปกรณ์ต่าง ๆ ที่เอื้อต่อการสร้างสรรค์สื่อให้กับนักศึกษาให้เพียงพอสำหรับใช้ในการจัดการเรียนการสอน เช่น กล้องถ่ายภาพ เลนส์ และไมโครโฟน เป็นต้น สอดคล้องกับ Wannaprapha et al. (2022) ได้ประเมินหลักสูตรการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาเทคโนโลยีการศึกษา (หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ. 2559) คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา พบว่า ด้านปัจจัยนำเข้า หลักสูตรมีความไม่พร้อมด้านกายภาพของคณะศึกษาศาสตร์ ซึ่งอยู่ระหว่างการดำเนินการสร้างอาคารเรียนหลังใหม่ ทำให้ห้องเรียน ห้องค้นคว้ารายบุคคล ไม่เพียงพอต่อการให้บริการ และมีข้อจำกัดของการใช้อาคารเรียนรวมซึ่งเป็นที่ตั้งปัจจุบันของคณะศึกษาศาสตร์ ส่งผลทำให้สภาพแวดล้อมในห้องเรียนและนอกห้องเรียนอาจจะไม่เอื้อต่อการเรียนรู้ที่ดีพอ และสอดคล้องกับ Homfung & Makjui (2023) ที่ได้ประเมินหลักสูตรศึกษาศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาษาไทย (4 ปี) (หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ. 2562) คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร นำเสนอแนวทางในการพัฒนา ด้านปัจจัยนำเข้า คือ ควรปรับปรุงสภาพแวดล้อมทางกายภาพ วัสดุอุปกรณ์ และสิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ

3. ด้านกระบวนการ อาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตร อาจารย์ผู้สอน นักศึกษา และบัณฑิต มีความคิดเห็นว่ามีเหมาะสมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=4.31$, $S.D.=0.56$) มีการประเมิน 2 ด้าน คือ ด้านการบริหารหลักสูตร และด้านการจัดการเรียนการสอน ดังนี้

3.1 ด้านการบริหารหลักสูตร มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=4.23$, $S.D.=0.56$) เนื่องมาจากในการบริหารหลักสูตรมีการจัดประชุมให้อาจารย์ได้ร่วมประชุมและพัฒนาหลักสูตรเสมอ มีการจัดอาจารย์สอนแต่ละวิชาเหมาะสมกับคุณวุฒิและประสบการณ์ และสนับสนุนให้อาจารย์ได้พัฒนาความรู้ทางวิชาการและทักษะที่จำเป็น สอดคล้องกับ Ruckbumrung et al. (2022) ที่ได้ประเมินประเมินหลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาเทคโนโลยีการศึกษา หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ. 2559 พบข้อเสนอแนะด้านกระบวนการว่า ควรมีการประชุมกันของกรรมการบริหารหลักสูตรกับผู้สอนอย่างสม่ำเสมอ เพื่อให้ทราบถึงปัญหาแนวทางแก้ไข ปรับปรุงในการบริหารจัดการได้อย่างมีประสิทธิภาพ โดยกลุ่มเป้าหมายมีข้อเสนอแนะเพิ่มเติมคือ ควรจัดสรรงบประมาณเพื่อการเรียนการสอนให้เหมาะสม และจัดเตรียมสื่อและอุปกรณ์ที่ทันสมัยอย่างเพียงพอและมีประสิทธิภาพ

3.2 ด้านการจัดการเรียนการสอน มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=4.38$, $S.D.=0.56$) เนื่องมาจาก อาจารย์มีการวางแผนการจัดการเรียนการสอนอย่างเหมาะสม สามารถจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่สอดคล้องกับจุดประสงค์ของรายวิชา เปิดโอกาสให้นักศึกษาได้มีส่วนร่วมในการออกแบบกิจกรรมการเรียนรู้

การสอน และใช้วิธีการที่หลากหลายในการวัดและประเมินผลในรายวิชา โดยอาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตร มีข้อเสนอแนะเพิ่มเติม คือ อาจารย์ผู้สอนควรทำการสะท้อนผลการเรียนรู้ให้นักศึกษาทราบอย่างทันทั่วถึงเพื่อนำไปสู่การพัฒนาการเรียนรู้ของตนเอง สอดคล้องกับ Onkasem et al. (2023) ที่ได้ประเมินหลักสูตรประกาศนียบัตรบัณฑิตวิชาชีพครู (หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ. 2562) คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏราชนครินทร์ พบว่า ด้านกระบวนการ โดยภาพรวมมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก เนื่องจากการจัดการเรียนการสอนและการวัดและประเมินผล หลักสูตรมีการจัดทำแผนบริหารการสอน (มคอ. 3 และ มคอ. 4) และจัดการเรียนการสอนตามแผนบริหารการสอน (มคอ.3 และ มคอ.4) มีการแจ้งจุดประสงค์ขอบข่ายเนื้อหาวิชา กิจกรรมการเรียนการสอน และการประเมินผลอย่างชัดเจน และจัดการเรียนการสอนให้นักศึกษาสามารถเชื่อมโยงความรู้ทางทฤษฎีสู่การปฏิบัติจริง จัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ให้นักศึกษาสามารถวิเคราะห์หาคำตอบที่สนใจ แก้ไขปัญหาอย่างมีระบบ สามารถศึกษาและแสวงหาความรู้ด้วยตนเอง

4. ด้านผลผลิต อาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตร อาจารย์ผู้สอน และผู้ใช้บัณฑิต มีความคิดเห็นว่ามี ความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=4.45$, S.D.=0.59) อาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตร และอาจารย์ผู้สอน มีความเห็นต่อหลักสูตรด้านผลผลิตสอดคล้องกัน คือ มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=4.45$, S.D.=0.52; $\bar{X}=4.29$, S.D.=0.67) โดยเห็นว่านักศึกษาของหลักสูตรมีจุดเด่นคือ นักศึกษาสามารถประยุกต์ความรู้ในหลักสูตรไปใช้ในวิชาชีพครู และการประกอบอาชีพ ตลอดจนสามารถใช้เทคโนโลยีเพื่อการจัดการเรียนรู้และการปฏิบัติงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ สอดคล้องกับ Soraphum et al. (2023) ที่ได้ประเมินหลักสูตรศึกษาศาสตรบัณฑิต สาขาเทคโนโลยีการศึกษาและคอมพิวเตอร์ (หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ.2562) มหาวิทยาลัยวงษ์ชวลิตกุล พบว่า อาจารย์ประจำหลักสูตรและอาจารย์ผู้สอนมีความเห็นว่าบัณฑิตมีพัฒนาการที่ดีขึ้น มีความสามารถมากขึ้น ทำงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ โดยเฉพาะด้านการสอนเทคโนโลยีการศึกษาและคอมพิวเตอร์ มีความสามารถด้านการพัฒนาสื่อการเรียนการสอน สร้างนวัตกรรมสื่อใหม่ ๆ ได้ และบัณฑิตมีความเห็นว่า รายวิชาที่ได้เรียนมานั้นมีความสอดคล้องกับการปฏิบัติงานจริงในสถานศึกษา และทักษะที่ได้รับ การพัฒนาและฝึกฝนมานั้นสามารถช่วยให้นักศึกษามีสมรรถนะของความเป็นครูสูงขึ้น ส่วนผู้ใช้นักศึกษามีความเห็นต่อหลักสูตรด้านผลผลิตอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X}=4.60$, S.D.=0.58) โดยเห็นว่า บัณฑิตมีความพร้อมในด้านคุณลักษณะ สามารถควบคุมชั้นเรียนได้ดี มีความรู้และความสามารถในด้านเทคโนโลยีดีมาก มีไหวพริบปฏิภาณในการเรียนรู้เข้าใจเด็ก แก้ปัญหาได้อย่างเป็นธรรมชาติ มีคุณสมบัติในการเป็นครูดีมาก และ ความมีจิตอาสา และเมื่อพิจารณาคุณภาพของบัณฑิตตามมาตรฐานผลการเรียนรู้ที่คณะกรรมการการอุดมศึกษากำหนด พบว่าอยู่ในระดับมากที่สุด ทั้ง 6 ด้าน คือ (1) ด้านคุณธรรม จริยธรรม (2) ด้านความรู้ (3) ด้านทักษะทางปัญญา (4) ด้านทักษะความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบ (5) ด้านทักษะการวิเคราะห์เชิงตัวเลข การสื่อสาร การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ และ (6) ด้านวิสัยทัศน์การจัดการเรียนรู้ สอดคล้องกับ Vimolsilp & Photipussa (2023) ที่ได้ประเมินหลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาเทคโนโลยีและสื่อสารการศึกษา (หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ. 2560) คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง พบว่า ด้านผลผลิต โดยภาพรวมมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=4.36$, S.D.=0.59) พบว่า บัณฑิตที่สำเร็จการศึกษาเป็นผู้ที่มีความรู้ ความสามารถในการปฏิบัติงานมีความรับผิดชอบ สามารถสื่อสารและทำงานร่วมกับผู้อื่นได้ดี มีความเข้าใจในงานของตนเอง ประกอบกับความรู้ที่ได้รับจากการศึกษาซึ่งมีประโยชน์ และ เปิดกว้างในเนื้อหาองค์ความรู้ต่าง ๆ ทั้งด้านแนวคิด หลักการ ทฤษฎีและการลงมือปฏิบัติงานจริง ส่งผลให้ บัณฑิตได้นำองค์ความรู้ที่ได้จากการศึกษาไปพัฒนางานของตนเองอย่างต่อเนื่อง ซึ่งส่งผลต่อการดำเนินงานของหน่วยงานได้รับประโยชน์โดยตรง

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะสำหรับการนำผลการวิจัยไปใช้

เพื่อการปรับปรุงพัฒนาหลักสูตรให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น คณะผู้วิจัยจึงเสนอข้อเสนอแนะสำหรับการนำผลการวิจัยไปใช้ ดังนี้

1.1 ด้านบริบท ควรปรับปรุงคำอธิบายรายวิชาให้ทันสมัยตามเทคโนโลยีที่เปลี่ยนแปลงไป และควรมีการจัดการเรียนการสอนหรือเตรียมความพร้อมด้านเนื้อหาและโปรแกรมคอมพิวเตอร์ ให้สอดคล้องกับสิ่งที่นักศึกษาจะได้ไปทำการสอนในสถานศึกษา เพื่อให้สามารถจัดการเรียนการสอนได้ทันที

1.2 ด้านปัจจัยนำเข้า ควรปรับปรุงเรื่องห้องปฏิบัติการทางเทคโนโลยีการศึกษา และจัดหาวัสดุและอุปกรณ์ต่าง ๆ ที่เอื้อต่อการสร้างสรรค์สื่อให้กับนักศึกษา ให้เพียงพอสำหรับการจัดการเรียนการสอน ควรพัฒนาระบบเครือข่ายอินเทอร์เน็ตที่พร้อมเข้าถึง สามารถใช้งานได้อย่างสะดวกและรวดเร็ว ดังนั้น คณะกรรมการบริหารหลักสูตรจึงควรเสนอไปยังมหาวิทยาลัยเพื่อสนับสนุนด้านงบประมาณในการปรับปรุงและพัฒนาให้มีประสิทธิภาพ

1.3 ด้านกระบวนการ อาจารย์ผู้สอนควรสะท้อนผลการเรียนรู้ให้นักศึกษาทราบอย่างทันทีทันใดเพื่อนำไปสู่การพัฒนาการเรียนรู้ของตนเอง และเพิ่มกิจกรรมการเรียนการสอนที่ส่งเสริมให้นักศึกษามีโอกาสเรียนรู้ในสถานศึกษาก่อนออกฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู จะได้มีประสบการณ์การแก้ปัญหาในสถานการณ์จริง

1.4 ด้านผลผลิต ควรพัฒนาทักษะด้านการจัดการเรียนรู้ การควบคุมชั้นเรียน และความมั่นใจในการสอนให้กับนักศึกษาเพิ่มมากขึ้น เพื่อให้สามารถจัดการเรียนการสอนได้อย่างมีคุณภาพ

2. ข้อเสนอแนะสำหรับวิจัยครั้งต่อไป

1.1 ควรมีการวิจัยเพื่อเปรียบเทียบหลักสูตร หรือเทียบเคียง (Benchmark) กับหลักสูตรใกล้เคียงเช่น เทคโนโลยีและสื่อสารการศึกษา เทคโนโลยีการศึกษาและคอมพิวเตอร์ศึกษา และคอมพิวเตอร์ศึกษา เป็นต้น ที่อยู่ต่างสถาบัน เพื่อเรียนรู้และนำองค์ความรู้กลับมาปรับปรุงพัฒนาหลักสูตรให้มีคุณภาพมากยิ่งขึ้น

1.2 ควรมีการประเมินเป็นประจำทุกปีการศึกษาอย่างต่อเนื่อง เพื่อให้สามารถปรับปรุงกระบวนการบริหารหลักสูตร และกระบวนการจัดการเรียนการสอน ได้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงของสังคม เศรษฐกิจ และเทคโนโลยี

Reference

- Announcement of the higher education standards committee on the criteria for bachelor's degree curriculum standards, B.E. 2022. (2022, 9 September). *Royal Gazette*. Volume 139 Special Section 212 Ng, 11-20.
- Chantarotorn, N., & Yatiakaravong, P. (2022). Curriculum and instruction development. *Mahachula Academic Journal*, 9(1), 336-347.
- Homfung, C., & Makjui, A. (2023). An evaluation of Bachelor of Education program in Thai (4 years curriculum) (Revised curriculum academic year 2019) Faculty of Education, Silpakorn University. *Silpakorn Educational Research Journal*, 15(2), 274-288.

- Onkasem, P., Koolnapadol, A., Sirathatnararajana, T., Potjana-areewong, J., & Hunsanen. S. (2023). A curriculum evaluation for graduate diploma program in teaching profession (Revised curriculum, B.E. 2562) Faculty of Education, Rajabhat Rajanagarindra University. *Journal of MCU Nakhondhat*, 10(11), 222-230.
- Plangsorn, B., Sinthaworn, W., Chantana, S., Nithichaiyo, S., Ploysri, K., Pianjud, D., Charungchi, K., Tantarawongsa, C., & Thumsuwan, S. (2019). A study of lecturers responsible for the program, students, and lecturers in Bachelor of Education program in Educational Technology and Computer Teaching (B.E. 2559), Faculty of Education Rajabhat Rajanagarindra University. *Journal of Educational Technology and Communications, Faculty of Education Mahasarakham University*, 2(4), 9-18.
- Ruckbumrung, T., Lalognum, N., lamboonyarit, P., & Puripanik, C. (2022). An evaluation of the Doctor of Philosophy program in Educational Technology, Revised A.D. 2016. *HRD Journal*, 13(2), 8-20.
- Sithsungnoen, C., Vanichwatanavorachai, S., Songserm, U., Sapueksri, S., Boonsom, N., & Kaveerat, K. (2023). The curriculum evaluation on Master of Education program in Curriculum and Instruction, Faculty of Education, Silpakorn University. *Journal of Education, Silpakorn University*, 21(2), 107-121.
- Soraphum. T., Sarnok, K., Limsripraphan, T., Kongtong, P., & Yueayai, R. (2023). A curriculum evaluation on Bachelor of Education program in Educational Technology and Computer (Revised Curriculum 2019) Vongchavalitkul University. *Journal of Education Rajabhat Maha Sarakham University*, 20(2), 213-224.
- Srisa-at, B. (2017). *Basic research* (10th ed.). Suviriyasan.
- Stufflebeam, D. L., & Coryn, C. L. S. (2014). *Evaluation: theory, models and applications* (2nd ed.). Jossey Bass.
- Suparp, S. (2023). Curriculum evaluation models in the 21st Century stemmed from the CIPP model. *Journal of Education Burapha University*, 33(1), 1-14.
- Vimolsilp, U., & Photipussa, P. (2023). The curriculum analysis and evaluation of Bachelor of Arts in Educational Communications and Technology program (The revised curriculum 2017) Faculty of Education in Ramkhamhaeng University. *Udon Thani Rajabhat University Academic Journal*, 11(1), 85-99.
- Wannaprapha, T., Lalognum, N., Panich, W., Ruckbumrung, T., & Somkid, N. (2022). An evaluation of the Master of Education program in Educational Technology (Revised A.D. 2016) Faculty of Education, Burapha University. *Journal of Faculty of Education Pibulsongkram Rajabhat University*, 9(1), 112-124.